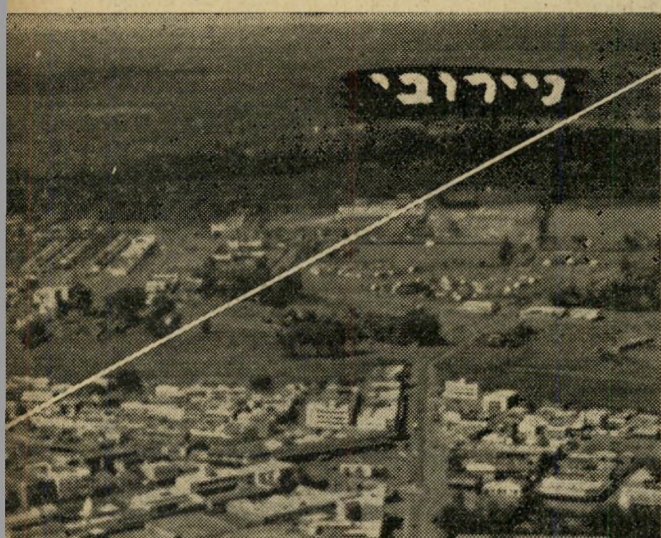
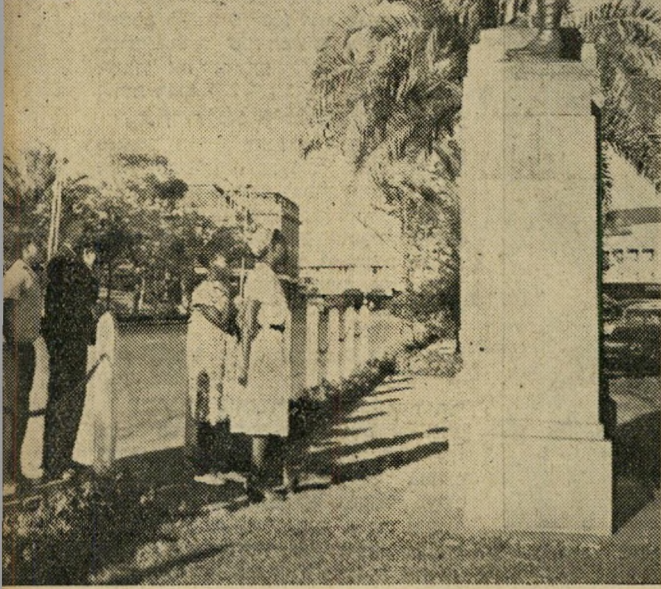

ניירובי, בירת אפריקה המרכזית אינה אלא עיירה קטנה, אך ב בואגאניה ואשתו (למטה מימין), המסתכלים במצבת הזכרון של "החייל משתייך לעדה היהודית, שמעמדה דומה כאן למעמד העדה היהודית ב

בירת סודן, השוכנת על גדות הנילוס, היא ערבוביה של רשגנות מצרית של ימי הביניים וסדר צבעוניות הג'ונגל הכושף, בריטי של המאה ה-20. מארחות אל-על (למעלה משמאל) מתיידדות בנקל עם מארחם הסודאני, האחראי על מזונן שדה-התעופה.

בית המלון המה מציידיים, והשמש רובים כדי להתחיל במהפכה.

אופנה אחרונה. יצאנו העירה החנויות סגורות, ככל זאת בילינו את זמ הראשיים: אמהות עם תינוקות עמוסים ו צמידי נחושת כבדים על רגליהם.

אילה ואריה מנמנם. בנשף הקהילה ההודית. האירופאים הודו כל במקום — נציגיהן נפגשים רק במסיבות ו אחרי ארוחה לבבית, שהיתה לנו כ עם אחד המארחים. בדרך זינקה אילה כ בגן-חיות זה, שבתוכו גם בנויות עיירות אריה שנמנם בצל עץ.

למחרת בבוקר המריא המטוס בדרך ראינו עמוד עשן עולה בשמיים; היה זו ילידי המקום — מפל עצום שמראהו כ

מאת ג'ין דייסון, סופרתנו המיוחדת בסיסת-הבכורה של "אל-על" ליוהנסבורג. תצלומים: א. פין, מיוחד ל"העולם הזה"

היה זה בשעה מאוחרת בלילה, כאשר עזבנו את שדה התעופה לוד בדרכנו ליוהנסבורג. קבוצת העתונאים היתה במצב רוח מרומם, וציפתה בסקרנות ובקוצר-רוח למראה הראשון של יבשת אפריקה.

לאסיאתים בלבד. חנייתנו הראשונה היתה בחרטום, בירת סודאן, עיירה נקייה בנויה בנחיתות ישרות. מצד אחד עמדו בנינים מודרניים, מפוארים, ובצד השני שורות אפלות של הושות חימר — מגורי הפלחים. כאן באנו לראשונה במגע עם ההפלייה הגזעית: בחדרי ההמתנה והשימוש היו תלויים השלטים "לאירופיים בלבד", "לאסיאתים בלבד", על-אף שעת הבוקר המוקדמת, שרר חום מחניק בחרטום ושמתנו להמשיך בדרכנו הלאה.

"יש מטפיק רובים להתחיל מהפכה". עברנו מעל שטחים ירוקים, לאורך הנהרות האפריקניים האדירים, מעל ג'ונגל ומאות קילומטרים ללא סימן ישוב חי. כאן עוד מושלים האריה והפיל.

לעת צהרים נחת המטוס בנאיירובי, העיירה הגדולה ביותר במרכזה של אפריקה והמתיימרת להיות עיר — לפי המדומים הטרופיים.

כנפיים
על פני
אפריקה